

Jag.

Leken om betjänerinnan och kungen

Ingen har förstått sig på vårt förhållande, inte ens jag, men jag tror jag börjar inse hur det ligger till. Jag är den som är underst, den som du alltid kan komma tillbaka till för du vet att jag tycker om dig – jag är som en knähund för dig. Jag är någon man kan ge en kaka ibland och tillbaka ger jag kärlek och väntar lydigt utanför affären medan du handlar och stannar vid någon snygg hylla.

Ingen förstod varför jag gick tillbaka till dig och varför jag gick med på det – om och om igen. Inte jag heller, men det var för att jag kände mig hel med dig, på ett psykiskt våldsamt sätt för mina tankar trodde aldrig att jag räckte till, att om jag inte var söt nog eller glad nog så skulle du lämna mig för den andra flickan – hon med snygg hylla.

Du blev en drog för mig, något som jag behövde för att överleva och jag var något som var ett skönt ligg lite då och då – för bra i sängen det är jag. Men eftersom vi båda visste att jag inte låg runt med pojkar så blev du ihop med mig och kallade den andra flickan sinnesförvirring men jag var rätt. Det var jag aldrig för du gick bara tillbaka till henne och påstod att jag inte gick att lita på.

Senast så sade du något. Jag skulle bevisa att du kunde lita på mig – jag sade ingenting till någon, men jag förstår inte att jag går med på att bevisa något jag inte ens gjort fel. Dig har jag aldrig svikit, det är du som svikit mig. Och varje gång jag måste bevisa att jag är värdig dig så känner jag mig betydelselös – du verkar må bra när du vet att jag krälar i stoftet och ovissheten om ifall du tycker om mig eller flickan med den snygga hyllan.

Jag erkände att jag kände mig halv. Du fick de ord du ville höra och då jag sade dem dog jag en bit – jag hade byggt upp den där stenmuren mot dig men ändå gick jag med på att bevisa att du kan lita på mig. Dumma flicka. Jag godtog att få dig att tro att du är kung men drottning blir jag aldrig, bara slav.

När jag tänker på det jag sade, det jag gjort och det jag känner så vill jag fly – jag vill bort. ”Inte igen” skriker det inom mig, jag vill inte gå igenom kuvandet och gråtandet igen. DU FÅR INTE SÅRA MIG! Men ändå känns det ibland som att du är den enda som kan jaga bort demonerna under huden – den enda som kan få mig att le för att sedan döda mig.

Den som vinner är aldrig jag utan flickan med den snygga hyllan på ICA. För det enda du någonsin vill med mig är att leka Kung och betjänerinna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carin med Poeter.se id #3893 innehar upphovsrätten